

Sairastunut läheisenä

Hyvinvointini muutoksen myötä uskallan astua kuvajaiseni varjosta esiin, välittämättä ajoittaisesta pilvien pehmeästä hämärästä. Nouseva aurinko haihduttaa hyisen hallan, vieden palan mustia muistoja.

Toistan kaksoiselämäni toipumishalusena sairastuneeksi osoittautuneen läheiseni rinnalla. Sitkeästi suoritan velvollisuuteni vastuunkantajaksi alistettuna. Uuvun kanssasi. Milloin saan olla aidosti itseni ja tuoda luovuuteni ja mielikuvitukseni näkyväksi. **Anna minun olla yksin, etten tunne itseäni yksinäiseksi!** Tarvitsen ilmaa siipieni alle jaksakseni kanssasi.

Ymmärräthän, että hyvinvointini on muutosta minussa, ja se pitää sinunkin kohdata! Osaisitko jakaa kanssani iloni voimaantumisestani.

Siellä korpikylällä luonto oli aina läsnä, antaen yksinolemiselle tilaa, mahdollisuuden kasvattaa itseäni. Keskellä luontoa tunsin oloni helpommaksi, olin kokonainen minä. Elin kaikki aistit avoinna, hengitin luontoa, rauhoituin. Kuunnellessani kevätpuron vaimeaa solinaa, tiesin odottaa myös ukonilmaa, ennen kuin kaukaisuudesta tulisi puhaltamaan puhdistava tuuli.

Jatkan matkaani kohti lämpöä hehkuvaa päivää, kuvajaiseni varjon jäädessä etäämmäksi joka askeleella.

Ulla-Maaya 67 v

KUUNTELE
TEKSTIT TÄSTÄ

HAVAINNOI LUONTOA & MIELTÄ

Havainnoi edessä aukeavaa maisemaa.
Miten huolehdit itsestäsi? Mistä saat
tukea?